

УКРАЇНСЬКИЙ БОЙОВИК

Святослав Добровольський

Тераріум

Хроніка психотронної війни
та краху світової закуліси

У двох частинах

Частина перша

ТЕРНОПІЛЬ
БОГДАН

УДК 82-31
ББК 84-44Укр
Д 56

Серію «Український бойовик»
засновано 2012 року

Добровольський С.

Д 56 Тераріум. Хроніка психотронної війни та краху світової закуліси : роман : у 2 ч. Ч. 1 / С. Добровольський. — Тернопіль : Богдан, 2012. — 696 с. — (Український бойовик).

ISBN 978-966-10-2696-3 (серія)

ISBN 978-966-10-1824-1

Цього ви не знайдете в Інтернеті. Шокуюча інформація, яка докорінно змінить ваше уявлення про світ. Держави, влади, президенти і диктатори — лише декорації і ляльки, якими керують закулісні ляльководи. Зомбі знаходяться поміж нас, а битва за Землю перебуває на завершальній стадії...

УДК 82-31
ББК 84-44Укр

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора та видавництва.*

ISBN 978-966-10-2696-3 (серія)
ISBN 978-966-10-1824-1

© Добровольський С., 2012
© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2012

Частина перша

Короткий осінній день догорів у рубіновому полум'ї заходу. Лавиною пітьми землею поповзла ніч. Темінь своїм безформним чорним тілом навалилась на світ, поглинаючи його від краю до краю. Все розчинялось і зникало в її бездонному череві. У цьому океані мороку тільки місто протистояло всевладдю ночі. Світлом своїх вікон та ліхтарів воно руйнувало тьму, не дозволяючи їй темній масі остаточно себе поглинути. Вир мороку обволікав, затягував у себе вулиці, вогні ліхтарів тьмяніли, їхнє світло розсіювалось, слабшало. Контури будівель розпливались, набуваючи зловісних обрисів. Усе навкруги втрачало форму, ставало нереальним. Місто перетворювалося на примару.

Це була незвична ніч. Щось таємниче і жахаюче ховалось в її чорноті. Якась незрозуміла напруга, майже невловима відчуттям, але від того не менш реальна, витала в повітрі. Простір наелектризувався тривогою. Незрозумілий гул, ледь-ледь відчутна вібрація, які йшли, здавалось, із самого ядра Землі, змушували частіше битися серця самотніх перехожих. Ті, кого ніч захопила на вулиці, відчуваючи наближення чогось страшного, мимовільно пришвидшували крок. Гнані страхом, люди поспішали якнайшвидше заховатись від жаху, що переслідував їх у шкаралупах власних осель.

Десь зверху серед дерев зловісно каркали ворони і завивав сич, а в кутках підворіть натужно вили собаки. У центрі міста в своїй квартирі прокинувся вкритий холодним потом місцевий екстрасенс. Він відчув, що зовсім близько, практично поруч, пройшла смерть. У скронях ясновидця гупало молотом пульсу оскаженіле серце, а шкіру обпікав мороз. Наділений даром прозорливості, чоловік раптом збагнув, що ось-ось станеться щось жахливе, але зупинити невідворотне було понад його сили. Картаючись від безсилля щось змінити, провидець напружено чекав розв'язки.

Глухою околицею Луцька, там, де вуличні ліхтарі востаннє горіли ще років п'ять тому, однією з вулиць прямо посеред дороги йшов чоловік. Фари зустрічних машин вихоплювали з темряви його худу незграбну постать. Ошелешені шофери нервово сигналили, обминаючи придурка, що тупо простував осьювою. Водії крутили пальцем біля скронь і їхали далі. Хлопака обколосся, тепер бродить нічними вулицями. Якби хто з них встиг заглянути в очі дивного подорожнього, він не був би такий певний, що перед ним наркоман. Скліяні очиська нічного заволоки аж ніяк не були схожими на затуманені наркотичним дурманом зіньки наркомана, це були каламутні більма мерця. Повіки на них не закривались, а зіниці не ворушились. Вони просто дивились в одну точку вдалині. На сигнали машин чоловік не реагував. Він взагалі ні на що не реагував. Гнаний невідомою силою, волоцюга теліпав не знаючи куди й навіщо. Він просто плентався, механічно переставляючи задубілі ноги. Йшов туди, куди вела прищеплена його пропачій душі чужа воля.

«Я знову не потрапив на гребінь хвилі. Доля — нічого не вдієш», — подумки втішав себе начальник управління, сідаючи у машину.

— Поїхали. Тут нам робити нічого, — похмуро буркнув він шоферові, щосили тріснувши дверцями.

Біля Шаповала з'явився блідий, як примара, Заславський. Правою рукою він притискав до грудей просякнутий кров'ю тампон індивідуального медичного пакета.

— У мене хороша новина й погана: всі наші — живі, і всі — поранені. У Валецького — прострілена нога, а в Обрєвка серйозні опіки — потрапив під бензиновий дощ.

— З тобою що?

— Зачепило осколком.

— Як спецназ?

— Є втрати, які точно не знаю.

— Де Коваль?

— Зараз підійду, — пролунав з навушників могутній бас командира спецназу.

Шаповал набрав номер телефону Попеля.

— Генерале, наш транспорт знищено, забезпечте нас технікою.

— Я вже дав необхідні розпорядження, — сухо буркнув начальник управління.

— Пане полковнику, Ви можете їхати своїм джипом. Якимось дивом Ваш «мерседес» уцілів — на ньому жодної подряпини! — здивовано зауважив закопчений, наче сажотрус, заступник командира «Альфи» майор Залізник. Він разом із Ковалем якраз підійшов до гурту офіцерів спецвідділу.

того, в пошуковій операції було задіяно кілька тисяч співробітників СБУ і МВС. До ранку військові повністю прочесали зону ймовірної висадки, за винятком кількох тисяч гектарів непролазних боліт. Території, які неможливо було зачистити із землі, обстежили з повітря. Десятки вертольотів ризикали над заболоченими хащами. Леде не чіпляючись своїми шасі верхівок дерев, гвинтокрили просвітлювали нетрі потужними прожекторами. Однак уся ця титанічна робота виявилася даремною. Кодувальник — наче у воду канув. Жодних слідів, які вказували б бодай на ймовірне місце його посадки, віднайти не вдалося. Та Шаповал був наполегливим. Цілих три тижні він тримав на посиленому варіанті несення служби розвідувальні та правоохоронні відомства країни. На кордоні перекрили всі щілини. Здавалося, жодна людина не могла вирватися з кільця оточення непоміченою. Завдяки таким екстраординарним заходам було розкрито тисячі злочинів, тимчасово перекрито практично всі канали контрабанди і наркоторгівлі. Але того, кого шукали, виловити не вдалося.

Небачену активність проявляли провідні світові спецслужби. Майже цілий місяць світ знаходився під їхнім невидимим ковпаком. Таємній перевірці піддавалися всі, на кого падали щонайменші підозри секретних відомств. І все це виявилось безрезультатним. Зрештою, сильні світу цього вирішили, що кодувальник — то ілюзія, міф. А раз так — немає сенсу витрачати мільйони на погоню за примарою. Українські, російські та американські розвідки майже одночасно відмовилися від подальших пошуків ахіллесової п'яти Червоного Дракона. Таємний правитель невидимої імперії, як і раніше, залишався невразливим. Довіда-

вшися, що кодувальник — живий, він посилено готувався до зустрічі з ним. В тому, що вона відбудеться, Дракон не сумнівався. Цивілізація висіла над прірвою. Вузьке коло посвячених у цю страшну таємницю розуміло, що хитка рівновага будь-якої миті може порушитися, і світ провалиться в тартар глобальної катастрофи. Але ніхто нічого вдіяти не міг. Найвпливовіші люди планети виявилися безсилими перед обставинами. Єдине, що їм залишалося, так це сподіватися, що все обійдеться. В той час, поки світові заправили скнили під гнітом невизначеності, нічого не відаюче людство жило звичайним життям.

Кінець першої частини!

Літературно-художнє видання

УКРАЇНСЬКИЙ БОЙОВИК

Добровольський Святослав

ТЕРАРИУМ

Хроніка психотронної війни
та краху світової закуліси

У двох частинах

Частина перша

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ольга Радчук*

Обкладинка *Олега Кіналя*

Комп'ютерна верстка *Нелі Домарецької*

Підписано до друку 30.03.2012. Формат 70х92/32.

Папір офсетний. Гарнітура Galleon. Умовн. друк. арк. 25,88.

Умовн. фарбо-відб. 25,88.

Видавництво «Навчальна книга – Богдан»

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців

ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, м. Тернопіль, 46002

Навчальна книга – Богдан, а/с 529 м. Тернопіль, 46008

тел./факс (0352) 52-19-66; 52-06-07; 52-05-48

office@bohdan-books.com

www.bohdan-books.com